

Digiturvakompassin vieraana ylijohdaja Janne Kerkelä

Hei! Olen Tuija Kuusisto. Toimin valtiovarainministeriössä tietohallintoneuvoksena.

Ja minä olen Kimmo Rousku. Toimin Digi- ja väestötietovirastossa eli DVV:ssä VAHTI-pääsihteerinä.

Kimmo Rousku:

Tuijan kanssa me molemmat tahdomme edistää julkisen hallinnon digiturvallisuutta ja sitä kautta luottamusta yhteiskunnassa ja Suomen kilpailukykyä.

Tuija Kuusisto:

Tässä Digiturvakompassi-sarjassa tapaamme julkisessa hallinnossa vaikuttavia henkilöitä.

Mitä on turvallisuus digimaailmassa? Mihin suuntaan digiturvaa pitäisi kehittää? Tässä joitakin kysymyksiä yhdessä pohdittaviksi.

Kimmo Rousku:

Ai, siis, mikä ihmeen digiturva? Digitaalisen turvallisuuden avulla huolehditaan riskienhallinnasta sekä toiminnan jatkuvuudesta, tietoturvasta ja tietosuojasta sekä edistetään kyberturvallisuutta. Digiturva huolehtii meidän kaikkien tarvitsemien digipalvelujen toimivuudesta ja isona kokonaisuutena myös Suomen kyvystä selvittää erilaisista digimaailman häiriöistä ja hyökkäyksistä.

Tuija Kuusisto:

Vieraanamme on tänään ylijohdaja Janne Kerkelä valtioneuvoston kansliasta. Hyvää iltapäivää, Janne ja tervetuloa podcastiimme.

Janne Kerkelä:

Kiitokset ja kiva, että näin tärkeitä asioita tälläkin tavalla tuodaan esille. Heti kun kutsu kävi, niin rivissä mielellään ollaan näitä tärkeitä asioita edistämässä.

[Musiikkia]

Tuija Kuusisto:

Tämä on oikein mukavaa, ja voidaan samalla muistella niitäkin aikoja, kun oltiin esimies-alaisuh-teessa Janne sinun kanssasi, mutta tällä hetkellä se ei ole tilanne. Toimit ylijohdajana valtioneuvoston kansliassa. Mitä valtioneuvoston kanslia tekee digitaalisen turvallisuuden alueella?

Janne Kerkelä:

Varmaan paljonkin, mutta ehkä valtioneuvoston kanslian rooli tämän digitaalisen turvallisuuden alueella painottuu tähän valtioneuvoston ja sen ministeriöitten yhteisen hallinnon todella laajaan kokonaisuuteen, joka 2015 alkoi. Eli ihan säädöstasollakin valtioneuvoston kansliahan vastaa sekä toimintapolitiikan että myös niin kuin operatiivisen toiminnan osalta tästä valtioneuvoston ja sen ministeriöitten virastotason tietoturvasta, tietosuojasta, fyysisestä turvallisuudesta, henkilöturvallisuudesta ynnä muusta.

Meillä on erittäin laaja rooli ja mä haluan sanoa sitä, että me ollaan nyt viitisen vuotta toimittu ja me ollaan luotu yhteisiä toimintapolitiikkoja aika paljon. Mutta ehkä erityisesti mä haluan nostaa

esille sen, että me ollaan otettu nyt käyttöön aika paljon digitaalisuuteen liittyviä uusia toimintaprosesseja, niitä tukevia tietojärjestelmiä. Meidän työhön myös liittyy tavallaan se, että me tehdään käytännön toimenpiteitä syvälle, liittyen myös tähän digiturvallisuuteen.

Kimmo Rousku:

Kuinka paljon teillä on oikeastaan henkilöstöä, joittenka digitaalista turvallisuutta ja yleensä työtä te mahdollistatte?

Janne Kerkelä:

Valtioneuvoston ja sen ministeriöitten henkilömäärä - vähän miten lasketaan tämä henkilöstömäärä - niin se on neljän-viidentuhannen välillä riippuen vähän, miten ison ulkoasiainhallinnon luku halutaan laskea. Mutta tämä on erittäin laaja joukko ja kyllähän tässä toisena on se, että kun me puhutaan valtiojohdon ja hallituksen toiminnasta, niin tässä meidän toiminnassa varsinkin turvallisuuden ja toimintatapoihin liittyvät mallit ja semmonen syvä tietämys ja riskienhallinta korostuu.

Kimmo Rousku:

Ja varmaan myös se, että kaikkihan eivät ole pelkästään Suomessa, vaan teillä on myös, voidaan sanoa, varsin globaali tämä asiakaskunta.

Janne Kerkelä:

Kyllä. Myös esimerkiksi ulkoasiainministeriön osalta meillä on erittäin laaja edustustokenttä siellä, joita tehtäviä me toki yhteistyössä ulkoasiainhallinnon kanssa sitten tehdään.

Tuija Kuusisto:

Miten näet tämän, että digitaalinen turvallisuus usein nähdään tällaisena estävänä ja rajoittavana ja määrävänä? Mutta sehän myös mahdollistaa paljon uudenkin tyyppistä toimintaa. Että mitä digitaalinen turvallisuus itse asiassa niin kuin sinun näkövinkkelistäsi Janne Kerkelä on mahdollistanut?

Janne Kerkelä:

Jos mä lähden siitä tavallaan, että digitaalinen turvallisuus on keskeinen osa tämmöistä, vois sanoa toimintojen kehittämistä, järjeistämistä ja mielekkyyttä ja tehokkuutta. Eli tietenkin kaikissa asioissa ja meidän pitää tietenkin ensisijaisesti lähteä tarkastelemaan asioita siihen toimintaympäristöön, toimintaan ja ammattitermillä käyttötapauksiin liittyen. Mutta näen digitaalisen turvallisuuden erittäin tärkeänä, kiinteänä osana tätä toiminnan kehittämistä. Ja myös sillä tavalla sitten, että digitaalisen turvallisuuden tavallaan sellanen yksi selkeä vahvuus on se, että kun meidän pitää miettiä tähän kokonaisuuteen liittyvät asiat, niin se tavallaan myös ehkä laajemmin haastaa meitä ja edellyttää meidän harkitsevan näitä asioita. Sitä kautta myös nostaa toiminnan laatua. Että tämä on erittäin merkittävä kokonaisuus tässä asiassa.

Kimmo Rousku:

Mites sitten veisit tämän käytännön tasolla enemmän tonne kansalaisten elämään ja yritysten toimintaan? Teillä on todella merkittävä vaikutus myös siihen. Mutta miten itse nostaisit digiturvan tästä näkökulmasta esille?

Janne Kerkelä:

Hyvä kysymys. Ehkä kahdella tavalla, että ehkä tavallaan tälläkin yhteisellä keskustelulla mä vielä nostasin kuitenkin näitten asioiden merkitystä ja yksittäiselle kansalaiselle ja tietenkin yritys - elinkeinoelämän puolelle, että tämä on keskeinen osa sitä käytännön toimintaa ja toiminnan kehittämistä. Tämä on ehkä yksi asia ja pitkällä aikavälillä ihan aidosti myös yritysten ja heidän kilpailukykyä ja muuta.

Mutta ehkä toinen asia olisi se, että mä ehkä vielä nykyistäkin enemmän pyrkisin myöskin siihen, että me saatais tän yleisen tietoisuuden ja asioiden merkityksen kautta myös käytännön vaikuttavuutta. Pyrkisin jotenkin siihen, että päästäisiin myös syvälle tuolla kansalaisten ja elinkeinoelämän puolella. Se on vaikeeta, ja etenkin me täällä keskushallinnossa aina ei välttämättä ihan niitä syvälle tekijöitä olla. Mutta tietenkin pyrkisin myös ehkä tuomaan ihan sitä konkretiaa, niitä käytännön arjen valintoja, käytännön toimintatapoja ja myös ehkä sitten tällä teknologiapuolella, joka sinänsä on vaan yksi pieni osa tätä kokonaisuutta. Semmosia tavallaan valmiita ratkaisuja ja toimintamalleja myös. Että kahdella kärjellä menisin.

Tuija Kuusisto:

Kansalaisten näkökulmastahan on tehty erilaisia kansainvälisiäkin vertailuja ja miten kansalaiset käyttävät digipalveluita ja onko meillä tietoliikenneyhteyksiä tarjolla ja onko meillä on osaamista, tarjoaako yritykset digitaalisia palveluita ja sitten myös että tarjoaako hallinto näitä.

Yksi tämmöinen mittaristo, joka EU:n laajuisesti joka vuosi aina tutkitaan, että miten tämä tietoyhteiskunta ja talous on kehittynyt tämmöinen Digital Economy and Society Index, eli tämmönen DESI-arviointi on vuosittain tehty. Ja viime viikolla itse asiassa julkaistiin vuoden 2020 tulokset, ja Suomihan otti ykköstilan jo toista vuotta peräkkäin, eli me ollaan hyvin pitkälle digitalisoitunut yhteiskunta myös EU-valtioiden joukossa. Ollaan tosissaan ykkösiä, ei niinkään esimerkiksi Viro, johon meitä usein verrataan, vaan Suomi siellä tosissaan omaa parhaimman potentiaalin tähän digitalisoitumiseen. Ja käytännössä meillä myös tosissaan tietoliikennepalveluita ja yritysten digitaalista toimintaa ja viranomaisten toimintaa on olemassa.

Mutta mites sitten tämä kolikon käänttöpuoli, että miten tää digitaalinen turvallisuus, että pitäisikö kansalaisten kuitenkin olla huolissaan siitä, että onko nämä viranomaisten digipalvelut paitsi edistyneitä, niin onko ne myös turvallisia?

Janne Kerkelä:

Pitää ainakin sanoa, että on hienoa tosiaan, että Suomi toisena vuonna peräkkäin sai tän niin sanotun noteerauksen tässä. Ja vähän sekin, että kaikki kunnia tuolle hienolle eteläiselle rajanaapurimaalle, mutta todella se, että tiedostetaan se, että me ollaan monissa asioissa tosi pitkällä. En malta olla sanomatta sitä, että nyt tähän koronatilanteeseen, joka nyt tällä hetkellä ehkä vaikuttaa tässä vaiheessa ainakin hiipuvan, niin lainatakseni tuossa liikenne- ja viestintäministeriön kansliapäällikkö Harri Pursiaista, joka tonne meidän blogiin kirjoitti tästä, että mehän ollaan, nää suomalaisen tietoyhteiskunnan tietoverkot ja muuta, ne on osaltaan mahdollistanut meidän todella joustavan siirtymiseen etätyöhön ja muuhun. Näihin ei nimittäin ehkä täällä Suomessa... pidämme sitä niin kuin itsestäänselvyytenä, että työvälineet ja muut pelaa, mutta ei missään nimessä Keski-Euroopassa ja monessa isossakaan vauraassa Keski-Euroopan maassa ole tapahtunut. Että siitä kiitos.

Sitten varsinaiseen kysymykseen, niin tietenkin semmosta tiettyä kriittisyyttä aina pitää ehkä olla. Ja ehkä tietyllä tavalla myös kansalaistenkin pitää olla valveutuneita ja pitää olla huolissaan, mutta en mä nyt kuitenkaan voi sanoa, että jos mietitään suomalaista hallintoa, suomalaisten viranomaisten toimintaa, toimintakulttuuria, niin kuitenkin aika luottavaisin mielin olisin tässä. Että asioita kehitetään ja muuta, viedään eteenpäin. Tiivistän vielä, niin kriittinen pitää olla, mutta en ole hirveen huolissani.

Kimmo Rousku:

Tämä olikin mielenkiintoinen siirtymä nyt tähän koronaviruspandemiaan, covid-19, siinäkin mielessä, että meillä Digi- ja väestötietovirasto toteutti kyselyn julkisen hallinnon organisaatioille, saimme 136 organisaation vastaukset, kiitokset siitä kaikille. Ja itse asiassa tänään julkaisemme tähän liittyvän raportin ja tiedotteen, jossa me nyt sitten käydään läpi, että mites tää kevät on mennyt.

Ja onhan se mennyt siis teknisesti äärettömän hyvin. Just siirtymiset etätyöhön, yleensä palvelut ovat toimineet paljon paremmin kuin etukäteen oltais voitu kuvitella. Toki siellä on noussut muutamia sellaisia uhkia, joita aikaisemmin ei esimerkiksi vuoden vaihteessa olisi kukaan nostanut esille. Eli maailma on muuttunut aika nopeallakin aikataululla. Niin mites sitten, millaisia oppeja tästä kuluneesta keväästä voisi ottaa esille?

Janne Kerkelä:

Varmasti paljokin, ja kyllähän tämmöiset haastavat tilanteet aina kannattaa hyödyntää. Ja niitä ollaan mekin täällä valtioneuvoston kanslian johdossakin, kun lähes viikottain ollaan sitten muun valtioneuvoston työn ohella kokoonnuttu tälläin sisäisesti.

Muutaman asian ehkä ottaisin esille. Ehkä tavallaan tääkin koronatilanne osoittaa, että mitä tahansa tai lähes mitä tahansa hyvinkin ennakoimatonta voi tapahtua, että jos esimerkiksi mietitään valmiuslainsäädäntöä ja muuta. Aika tuore lainsäädäntö, niin ehkä täntyyppiseen poikkeustilanteeseen ei oltu siinä varauduttu.

Toinen on se, että kyllähän myös tämä koronatilanne tavallaan korostaa sitä vanhaa, mut kuitenkin vanhaa oppia, et aina kannattaa varautua ja aina kannattaa olla tietäntyyppiset suunnitelmat. Että vaikka ne ei suoraan ehkä siihen tilanteeseen aina osu, niin se on kuitenkin eri ja silloin on suunniteltu ja varauduttu.

Kolmas asia, joka erityisesti nousee tässä esille, haluan sen sanoa, on se että, ja varsinkin vähän keventäen meille keskushallinnon toimijoille - mutta pitää aina vähän katsoa peiliin - on se, että kyllä tää koronakriisi on myös viranomaisilta ja meiltä kaikilta vaatinut reagointikykyä. Kyllä mä ehkä itse tässä kun katon ja sillä tavalla ehkä hienoa, että saan olla aika näköalapaikalla tilannetta arvioimassa, niin kyllä mä nään niin, että ne organisaatiot ja ne yksittäiset henkilöt, joilla on itsellä nopeaa reagointikykyä, on kykyä tuottaa tarvittaessa itse tekstiä, tarvittaessa siellä hyvin varhaisina aamuyön tunteina, niin ne tässä on päässyt eteenpäin.

Ja myös se vanha oppi, että tässä tapauksessa monesti kiitettävä on hyvän pahin vihollinen, että pitää saada asioita ohjeistettua ja muuta. Sit vielä muutaman asian haluan tähän sanoa, että varmasti myös tietenkin tämä tämmönen, että ongelmat ja haasteet ovat yhteisiä. Että ehkä tollaisissa

kollegioissa ja muissa, niin vielä enemmän meidän pitää viranomaisten yhteistyötä, pohjimmiltaan me tavallaan yhdessä näistä vastataan valtioneuvostossa ja sen ministeriöissä ihan kansalaisille ja yrityksille, niin miten meidän ministeriömme toimii ja valtajako menee ja muuta. Niin ehkä se vielä tämmönen yksi. Etätyöstä ja siitä mulla on kanssa kommentteja, mutta ehkä sanon ne vähän myöhemmin.

Tuija Kuusisto:

Aika valtava digiloikka tässä tehtiin ja jotkut kunnat sanovat, että tämmönen digikolmiloikka. Ja nyt kun tässä viidestoista päivä kesäkuuta ehkä voidaan jo vähän arvioida, että miten tää kevät meni. Niin miten näet, että miten esimerkiksi etätöiden tekeminen sujui, että oliko se turvallista?

Ja paljon on puhuttu myös esimerkiksi terveystalvuluista, että voitaisiin enemmän käyttää näitä vaikkapa psykologitalveluita etänä tai miksei sitten ihan lääkärietäpalveluita, sairaanhoitajan etäpalveluita enemmän. Että aina ei tarvitse vaivautua sinne paikan päälle, varsinkin jos se kasvokkain kohtaaminen ikään kuin aiheuttaa aina uuden terveystalvun, on se sitte pieni tai suuri eri epidemioiden vaihdellen. Nythän on esimerkiksi tän kevään aikana ollut paljon vähemmän itse asiassa näitä poissaoloja työtehtävistä terveydellisistä syistä. Eli olemmeko olleet sitten kuitenkin terveempiä, kun emme ole kohdanneet toisiamme? Tässä on mielenkiintoisia kysymyksiä, mutta mitä nämä ajatukset herättävät sinussa, Janne?

Janne Kerkelä:

Ihan terveystalvuihin vielä sen verran, että jos tässä me kaikki toivomme, että sitä toista aaltoa tai muita ei tule, niin yksi oppi, mikä tässä myös kannattaa ottaa, niin käsidesi ja henkilökohtainen käsi pesu ja hygienia, niin yksi oppi tästä tilanteesta muuten. Jos ei muuta, niin varmasti ens vuoden - joka vuosi tuleva kausi-influenssa voidaan muun muassa välttää. Että eihän näin terveitä olla täällä valtioneuvostolle varmaan ikinä juuri oltu.

Mutta sit mitä tulee tavallaan tähän etätyöhön ja digitalisaation hyödyntämiseen, niin kyllä mä samalla tavalla olen sitä mieltä, että meillä lähtökohtatilanteet oli varmaan hyvin erilaisia. Voi sanoa, että ylipäättänsä viranomaisten ja kansalaisten osalta, että esimerkiksi meillä valtioneuvoston kansliassa oli erittäin laaja etätyö jo ennen tätä. Meillä oli jo pari vuotta sitten tämmönen pilotti Etänä mutta läsnä.

Mutta kyl mä koen, että tää tietyllä tavalla vei tätä monta isoa loikkausta eteenpäin tää koronatilanne, myös tavallaan ihmisten henkilökohtaisia valmiuksia, että saattoi olla ihmisiä, jotka eivät ole kuitenkaan hirveesti ollu. Ja osoitti myös, että asioita voidaan tällä tavalla hoitaa. Mä olen ymmärtänyt että myös jo nyt siis monia sosiaali- ja terveydenhuollon palveluita, terapiapalveluita ja muita, on käytetty etänä ja saatu niihin tehokkuutta. Että ilman muuta nään sen tarpeellisena.

Mutta sit tietenkin haluan sanoa myös sen, että tällä on kuitenkin mitalin toinen puoli. Että me tarvitaan myös fyysistä kohtaamista, että me tarvitaan tavallaan sitä innovatiivisuutta ja sitä vuorovaikutusta ja sitä tavallaan kohtaamista ja katseiden tuomaa lisäarvoa, varsinkin jos on tämmöisestä kehitystoiminnasta kysymys. Että mitä olen kuullut, niin moni sanoo, ettei tiettyjen organisaatioiden johtoryhmät ja muut kokoukset ole olleet ikinä niin lyhyitä kuin nyt ne on etänä, että varmasti tietynlainen kultainen keskite tässä jatkossa tarvitaan. Toki me ollaan erilaisia tässä ja muuta. Mutta että, minusta tämä on kanssa hieno tilanne ja ollaan päästy paljon eteenpäin tärkeässä asiassa.

Ehkä rohkaisisin vielä tavallaan juuri miettimään näitä. Nyt me aika pitkälle puhuttiin tässä näistä perustyön tekemisen muodoista, mutta nimenomaan täällä terveydenhuollon ja muun palvelutoiminnan ohella, että kuinka paljon voitaisiin enemmän hyödyntää tätä. Silloin tietenkin digiturvallisuus nousee myös keskeiseen rooliin.

Kimmo Rousku:

Eli tiivistäen voisi sanoa sen, että otetaan ne parhaat opit ja lähdetään niitä hyödyntämään. Mutta sitten meillä on varmaan ollut joitakin asioita, jotka kannattaa nyt sitten jättää vaan tän kevään ilmiöksi. Mennään sitten vielä tämmöseen, että kun ollaan tässä jo nostettu esille jonkin verran tätä luottamuskokonaisuutta. Voisi sanoa, että mä itse mielelläni - jos yhden ainoan sanan tähän turvallisuuteen liittyen nostan esiin erilaisten termien ohella - niin kyllä se on nimenomaan terminä luottamus. Mitä Janne Kerkelä sinusta on luottamus?

Janne Kerkelä:

Tämä luottamus tietenkin, voitte kuvitella, kun tässä toimitaan valtioneuvoston puitteissa kuitenkin, tässä valtioneuvoston ja sen kahdentoista ministeriön tavallaan luottamuksen varassa valtioneuvoston kanslia toimii, niin tämä on todella juuri näin, kuten Kimmo Rousku sanoo, että tämä on keskeinen myös meille.

Minulle ehkä se luottamus näkyy hyvin laajasti, se näkyy hyvin eri erityyppisinä kokonaisuuksina. Ja tietenkin se luottamus tässä meidän toimintaympäristössä lähtee siitä, että ylipäättänsä on helppoa se, että luottaa siihen, että toinen osaa ja toinen pystyy tekemään asioita myös. Voi sanoa, että minun puolestani ehkä tässä yhteisessä hallinnossa me toimitaan ja muuta. Se on myös toisen kunnioittamista ja muuta. Ja toisten tukemista tietyllä tavalla ja muuta.

Mutta ehkä myös tämän luottamuksen nään sillä tavalla, että mitä se ei nykyaikana ole. Se ei ole hallintaa, se ei ole kontrollia, se ei ole kriittisyyttä, se ei ole liikaa seurantaa. Että tavallaan aidosti luottamushan on sitä, että luotetaan, että toinen tekee.

Ja kyllä luottamus myös on tavallaan taas toiseen suuntaan yhteistyötä ja avoimuutta. Itse olen tässä omassa aika laajassa organisaatiossa korostanut, että meillä on iso rooli tässä valtioneuvoston ja sen ministeriöiden yhteisessä hallinnossa. Ja jotta me saadaan luottamusta, niin meidän pitää olla avoin, meidän pitää pystyä reagoimaan, meidän pitää pystyä myös kuvaamaan näitä asioita. Että erityisesti mistä olen tällä hetkellä sillä tavalla ylpeä omasta organisaatiosta, että näistä meidän monien valtioneuvoston ja sen ministeriöiden tietojärjestelmissä me ollaan tehty todella säännösten mukaiset tietoturva-auditoinnit niin kuin pitää. Ja kaikki [epäselvä sana]... päätökset kaikki ne on, vaikka ne on tietenkin tietoturvaleimauksia, niin ne on saatavissa tietyllä tavalla ministeriöstä ministeriön edustajille ja ne voi tulla meidän tiloihin katsomaan ja muuta. Että siihen liittyy tämmöinen avoimuus. Mutta luottamus on hirveän tärkeä asia.

Tuija Kuusisto:

Muistan Janne Kerkelä, kun neljä vuotta toimit esimiehenäni, niin kyllä oli luottamusta ja sai tehdä ja sai kokeilla. Ja erilaisia asioita sitä kautta saavutettiin. Muistan, että muun muassa saatiin aikaiseksi tämmöinen ICT-palvelukeskuksen palkkausjärjestelmä, joka nyt sitten ehkä jollakin toisella palvelukeskuksella ei ole vuodessa eikä kahdessakaan syntynyt, ei pitemmässäkään ajassa. Eli esi-

merkkinä toiminnasta, joka todella vaati laajaa luottamusta hyvin moniin toimijoihin, että pystyttiin niinkin vaikea asia ratkaisemaan, kun eri organisaatiosta tulleiden henkilöiden yhtenäinen palkkausjärjestelmä, niin pystyttiin tekemään turvallisessa, luottavassa ympäristössä, mitä tässäkin nykyään paljon peräänkuulutetaan. Että se mahdollistaa juuri nämä innovaatiot ja kehittämisen. Opin myös tuntemaan sinut tarkkana juristina ja mahdollisuuksien luoja.

Mutta entäs sitten oman elämäsi kannalta, niin miten Janne otat nämä digitaalisen turvallisuuden näkökulmat huomioon ihan tässä käytännössä, omassa elämässäsi?

Janne Krekelä:

Niin, eihän tietenkään sitä vapaa-ajan minää ja työminää voi erottaa. Olipa hyvä kysymys. Ehkä mä niin kuin kahdella tavalla, että toinen on se, että ihan tämmöinen tietynlainen, voi sanoa maalaisjärjen käyttö ja toiminta. Ja kun on teini-ikäisiä lapsia, niin monella tavalla tähän heidän kanssakin törmää siis ihan käytännön toiminnassa. Sitten ehkä toinen asia on kuitenkin se, että sitä ehkä vähän laajemminkin miettii näitä digitaalisen turvallisuuden asioita ja tätä turvallisuuden roolia, laajaa turvallisuuden roolia osana tätä yhteiskunnan digitaalista kehitystä. Ehkä jollakin tavalla siinä omassakin toiminnassa peilaa niitä sitten. Mutta tähän... mulla on aika pitkiä vastauksia ollut aikaisemmin, niin tähän tuli nyt vähän lyhempi vastaus sitten.

Tuija Kuusisto:

Mutta kiitos kovasti näistä mietteistä, hyvin laajoista mietteistä. Valtioneuvoston kansliahan tekee kaikkia kansalaisia koskettavaa merkittävää hallintotyötä, jota ilman ei, sitten sanoisinko kokonaan yhteiskunnan toimintakaan olisi näin määrämuotoisesti mahdollista, kun tällä hetkellä tapahtuu. Ja jos ajatellaan, että esimerkiksi tämä koronakriisihän - me ollaan Suomena ainakin näillä näkymin, me ollaan maailman mittakaavassakin erittäin hyvin hoidettu ja nämä kansalaiset ovat olleet hyvin turvassa - niin samanlaista näkökulmaahan meillä on myös tähän digitaaliseen turvallisuuteen. Että me ollaan kuitenkin siellä globaalisti kärkikastissa myös digitaalisen turvallisuuden saralla. Ja siinä on tietysti iso kiitos tätä asioita eteenpäin tomerasti johtavilla johtajilla niin kuin sinulla Janne. Että kiitos kovasti tästä haastattelusta. Varmaan toivotetaan Kimmon kanssa oikein hyvää kesän jatkoa.

Janne Krekelä:

Samoin hei kiitos Tuija ja Kimmo ja hyvää kesää. Ja erityisesti musta on hienoa, että me tehdään tämmöistä sarjaa ja tavallaan tuodaan näitä asioita tätäkin kautta tietoisuuteen ja pidetään näitä esillä. Kiitoksia!

Kimmo Rousku:

Kiitos.

Tuija Kuusisto:

Kiitos.